

[Socialministeren.]

hvor en Invalid ved Militærtjenesten har faaet en allerede bestaaende Invaliditet betydelig forværret; alle blinde Invalider og visse andre særlig haardt ramte vil fremtidig faa det særlige Tillæg paa 50 pCt. efter Lovens § 8 i Henhold til de nye Regler i Lovforslagets § 5; der skal kunne ydes Sygehjælp efter Lovens § 16 ogsaa efter, at en Kapitalisering har fundet Sted; der sker en Lempelse i visse Fradragsregler, en Udvidelse af Adgangen til at yde Begravelseshjælp, en gunstigere Omregning af Forsørgelsen i Tilfælde af Anstaltsbehandling, en Lettelse med Hensyn til visse Tidsfrister ved Ægteskab eller Dødsfald, en Omregulering og Forbedring af Forældreforsørgelsen under Hensyn til den til enhver Tid gældende Aldersrentelov, som Forældreforsørgelsen omvendt gøres uafhængig af, hvad Fradragsreglerne angaar; det foreslaas, at saavel Invalidenævn som Invalide raad udvides med 1 Medlem, saaledes at Krigsinvaliderne fremtidig kan faa 2 Repræsentanter disse Steder — for at nævne de væsentligste Punkter, hvor Regeringen har ment i Øjeblikket at kunne imødekomme de fremsatte Ønsker. Andre af disse — vel omtrent et lignende Antal — har man derimod ikke kunnet tiltræde, men det vilde føre alt for vidt her i Forelæggelsestalen at gennemgaa disse talrige Detailspørgsmaal, som, saa vidt jeg kan se, overhovedet ikke har nogen politisk Betydning.

Jeg skal derfor endnu kun gøre den Bemærkning, at ligesom visse Forbedringer er foreslaaet under Hensyn til de Principper eller Regler, der findes udtrykt i det foreliggende Forslag til en Ændring i den danske Sociallovgivning, saaledes er omvendt adskillige Krav blevet afvist, netop fordi de grunder sig paa Synspunkter, der strider imod noget, som ligger til Grund enten for den nugældende Sociallovgivning eller for de Forslag, jeg har fremsat.

Men hvorom alting er — selv om dette Forslag ikke er af større Betydning, navnlig ikke finansielt set, imødekommer det dog mange af de fremsatte Ønsker, som sagligt set er fuldt forsvarlige, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen), der som Ordfører for Forslagsstillerne vil forelægge de i Begyndelsen af Mødet anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. Rasmussen): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at forelægge to Lovforslag, nemlig *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme og Forslag til Lov om Ændringer i Lovgivningen om Beskatning til Sogne- og Amtskommuner af faste Ejendomme.* Forslagsstillerne er Medlemmerne af Bestyrelserne for to af Grupperne i det høje Ting, nemlig Partiet Venstre og det konservative Folkeparti, de to Partier, der, som det er det høje Tings Medlemmer bekendt, allerede paa Rigsdagens anden Arbejdsdag i denne Samling, nemlig Lørdag den 26. September, forelagde Forslag angaaende Beskatning af faste Ejendomme. Forslagene var naturligvis ikke enslydende, men de byggede paa den fælles Betragtning, at det maa være en Opgave i den Tid, hvori vi nu lever, at faa Beskatningen af faste Ejendomme, som er steget meget stærkt, navnlig for saa vidt angaar Skat til Amt og Kommuner, ned paa et Niveau, der svarer til Niveauet før Krigen. Jeg kan hertil føje, at det ogsaa er en fælles Betragtning for de to Partier, at overfor den herskende Landbrugskrise vil Gennemførelsen af dette Krav have en meget stor Betydning.

Ved første Behandling af disse Lovforslag i det høje Ting vil jeg faa Lejlighed til at gøre nærmere Rede for hele mit Syn paa den faste Ejendomsbeskatning, og jeg skal her kun give Tinget en Redegørelse for Forslagenes enkelte Bestemmelser.

Forslaget om Beskatning af faste Ejendomme til Staten rammer saa lidt som det andet Forslag det Princip, som der i 1922 og i 1926 var et Flertal for at gennemføre i Rigsdagen. Den nuværende Ejendomsbeskatning til Staten udgør som bekendt 1,5 pro mille af Grundskylden og 1,1 pro mille af Ejendomsskylden. Nu foreslaar vi, at disse to Promiller i Fremtiden ned sættes til 1,2 og 0,9, hvilket naturligvis betyder en Skattenedsættelse for alle Ejendomme i Landet, ikke blot Landbrugsejendomme. Naar vi har valgt Tallene 1,2 og 0,9, er Aarsagen den, at vi derigennem mener at have ført de faste Ejendoms skatter tilbage til Niveauet før Krigen, og vi har ladet Forskellen imellem de to Promiller være just de tre Fjerdedele, som ogsaa er Forskellen efter Loven af 1926. Det vil være naturligt for mig at anføre, at jeg ikke er Tilhænger af dette Princip, men jeg haaber, at Regeringens Tilhængere vil se